

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in judicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

Articulus III. De reliquis ad hanc materiam pertinentibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](#)

Judex in pronuntiando se conformare tenetur.

ARTICULUS III.

De reliquis ad hanc matem
riam pertinentibus.

1803 Quæri potest. 1. an siccasu fortuito res emphyteusi subjecta pereat, pereat Domino, vel emphyteutæ? 2. id constare ex L. 1. C. de jure emphyteut. ibi: Si tanta emerget clades, qua prorsus etiam ipsius rei, qua in emphyteusin data est, faciat interium: hoc non Emphyteutario, cui nihil reliquum permanit; sed rei domino, qui, quod fatalitate inguebat, etiam nullo intercedente contractu habiturus fuerat, imputetur. Sin vero particularē, vel aliud leve contigerit damnum, ex quo non ipsa rei penitus ledatur substantia, hoc Emphyteuticarius suis partibus non dubiter adscribendum.

1804 Secundo, an teneant pacta inter dominum, & emphyteutam inita, etiam super fortuitis casibus? Resp. idem in cit. L. 1. sic definiti, *constituumus justum esse, validumq; contractum, in quo cuncta que inter utr. asq; contrahentium partes super omnibus vel etiam fortuitis casibus, passionibus scripturâ interveniente habitis placuerit, firmâ illibataq; perpetuâ stabilitate modis omnibus debeat custodiri*, ita, ut, si interdum ea quæ fortuitis casibus eveniunt, pactorum non fuerint conventione concepta.

1805 Tertio, an si nihil pactum sit de pensione solvenda, vel apochartum exhibitione praestanda, Dominus emphyteutam possit expellere, si neutrum praestit per totum triennium? Resp. ex L. 2. C. cod. ibi: Si autem nihil super hoc capitulo fuerit pactum, vel per totum triennium, neq; pecunias solverit, neq; Apochas domino tributorum reddiderit, volenti ei licere eum à præditis Emphyteuticariis repellere; nulla ei impostorum allegatione, nomine meliorationis, vel eorum, qua emponemata dicuntur, vel pena opponenda: sed omni modo eo (si Dominus voluerit) repellendo, neq; prætendente, quod non est super hac causa inquietatus: cum neminem oporteat conventionem, vel ad-

monitionem exspectare, sed ultero sese offerre, & debitum spontanea voluntate persolvere, secundum quod & anteriore lege nostrum minis generaliter cautum est.

Not. tamen, ibid. subjungi hanc limitationem: ne autem ex hac causa dominis facultas oriatur, emphyteutas suos expellere, & creditum minimè velle suscipere, ut ex hujusmodi machinatione triennio elapsa, suo jure is, qui emphyteusim suscepit, cadat; *licentiam ei concedimus, attestatione promissa, pecunias offerre, hisq; obsignatis, & secundum legem dispositis, minimè dejectionis timere p. ricolam*. Not. autem per Apochas hic intelligi Apocham, seu attestacionem Quæstoris de solutis publicis tributis incumbentibus tali fundo; ejus enim utilitas hæc est, ut Dominus reverso ad ipsum fundo emphyteutico, de publicis illis pensionibus præstitis fecuris reddatur, ne denuo ab illo exigantur. Si ergo Emphyteuta ejusmodi Apochas, seu Quittantias negligat, statuitur in lege, quod non minus propterea rejici possit, quam ob non solutum canonem.

Quæres 4. quid intelligatur nomine **1807** vitalitii? 2. per hoc intelligi speciem quamda emphyteusis, nimurum emphyteusim temporalem, quando prædium aliquod, aliave res immobilis vel æquivalenter talis, à Domino conceditur ad vitam unius vel alterius conjugum, ea lege, aut quemadmodum de emphyteusi quotannis pensio solvit, ita etiam certum quid singulis annis de ejusmodi vitalitio solvatur, & Germanicè dici Leibgeding; sicut emphyteusis, scilicet bona in emphyteusim tradita, Erblehen/Erbrecht/Erbbestandt/vel Erbzins Gut; simpliciter Baurenlehen / Hoffguth; Emphyteuta, seu Colonus ein Erbrechter/ ein Guldauer; Dominus directus, Grundherz: canon, vel laudemium, saltem à rusticis, Handlohn/Aufzuggeld/Auff- und Abfahrt; quamquam hoc etiam veniat nomine census emigrationis; sed de his hoc loco satis.